

«Сипте квітки!»
Що квітки? Вони скоро зів'януть...
«Сипте слова!»
Що слова?
Рік або два —
Й незрозумілими стануть.
«Сипте бажання!»
Що бажання?
Це як роса порання,
Поти блистить, мов дороге каміння,
Доки її серця не зацілує проміння.
Сипте ви добрі діла,
сипте достойнії вчинки
На гріб Чупринки...

1921

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Велетам»](#);

Подаємо за публікацією в газеті «Каменярі» (Чернівці, 1921, 10 листопада).